

F. WAŻNE - ŚPIEWANE OD ŚWIĘTA

ISKIERECZKA

Na Wojtusia z popielnika iskiereczka mruga,
chodź, opowiem ci bajeczkę, bajka będzie
długa.

Była sobie raz królewna, pokochała grajka,
król wyprawił im wesele i skończona bajka.

Była sobie Baba Jaga, miała chatkę z masła,
a w tej chatce same dziwy, cyt – iskiereczka
zgasła.

Patrzy Wojtuś, patrzy, duma, łzą zaszczyły
oczęta,
czemu, żeś mnie okłamała, Wojtuś
zapamięta.

Już ci nigdy nie uwierzę, iskiereczko mała,
Chwilę błyszczysz, potem gaśniesz, ot i bajka
cała.

NA NIEBIE JASNY KSIĘŻYC

Na niebie jasny księżyc
A w górze milion gwiazd,
Zaczarowana bajka
zaczarowany świat

Gdzieś w samym środku kniei
W sen twardy zapadł miś
Śpią małe krasnoludki,
Jaś i Małgosia śpi

Lecą śnieżynki białe
Jak śnieżny gwiazdny pył,
A w koło biało, biało
Welony śnieżnej mgły

Niedługo gwiazdy zgasną
Różowy stanie świt
A księżyc uśnie jasny
Śpij mój braciszku śpij.

SŁONECZKO JUŻ

Słoneczko już gasi złoty blask
za chwilę niebo błysnie czarem gwiazd
Dobranoc już.

F-3

OGIEŃ

Zwyczaj to stary jak świat
Ogień , ogień, ogień.
Rozpalmy blisko nas
Ogień, ogień, ogień.

Dla spóźnionego wędrowca,
Dla wszystkich spóźnionych w noc.
Rozpalmy tu, rozpalmy tu:
Ogień , ogień, ogień

Pierwsza gwiazdka już wzeszła
Czas by ogień rozpaść
Lipy, sosny i buki
Chylą gałęzie w oddali

Dla spóźnionego wędrowca...

Najpiękniejsze ognisko
Z trzaskiem sypią się skry
Wokół samych przyjaciół masz
Więc śpiewaj z nami i Ty:

Dla spóźnionego wędrowca...

F-4

NA JEDEN SZLAK

Na jeden szlak los rzucił nas,
do wspólnych przygód wplatał,
nam jedną piosnkę śpiewał wiatr,
jednako czas ulatał.

I jeden kocioł żywił nas,
ognisko wspólne było,
jednako nam upływał czas,
wesolo nam się żyło.

Nas łączy nocy dziwny czar,
gwieździstym stropem kryty
i górnych myśli Święty żar
z głębokich serc dobyty.

I jeden kocioł żywił nas,
ognisko wspólne było,
jednako nam upływał czas,
wesolo nam się żyło.

W promieniach słońca bierze chrzest
gromady naszej bycie,
co nasze wspólne - jasnym jest,
nich świeci nam przez życie!

I jeden kocioł żywił nas,
ognisko wspólne było,
jednako nam upływał czas,
wesolo nam się żyło.

F-5

OGNISKA JUŻ DOGASA BLASK

Ogniska już dogasa blask,
braterski splećmy krąg,
w wieczornej ciszy, w świetle gwiazd
ostatni uścisk rąk.

Kto raz przyjaźni poznał moc,
nie będzie trwonić słów.
Przy innym ogniu, w inną noc
do zobaczenia znów.

Nie zgaśnie tej przyjaźni żar,
co połączyła nas.
Nie pozwolimy by ją starł
nieubłagany czas.

Kto raz przyjaźni poznał moc,
nie będzie trwonić słów.
Przy innym ogniu, w inną noc
do zobaczenia znów. 2x

F-6